

INGEZONDEN.

Utrecht, 29 Juli 1898.

Geachte Redactie!

Dus niet de medicus heeft zich vergist bij het voorschrijven van het medicament, maar de pharmaceut heeft het onjuist klaar gemaakt, en daarop grondt Dr. FIEDELDIJ het recht om eenige hatelijkheden te debiteeren aan het adres van Dr. MARFAN, den Parijschen geleerde, die in de paediatzische wereld zoo hoog staat aangeschreven.

Wanneer men de *Revue des maladies de l'enfance* van April en Augustus 1896 ter hand neemt, zal men zien, dat STEPP, als dagelijksche gift, aan een kind van 4½ maand 8 tot 15 druppels toedient, terwijl MARFAN beneden de 5 jaar begint met zooveel maal 4 druppels per dag, als het kind jaren telt. Waaruit nu blijkt, dat STEPP minder druppels geeft dan de „bovengenoemde „MARFAN, uitvinder van bovengenoemd recept” is mij niet duidelijk.

Uitvinder van het recept noemt MARFAN zich niet, integendeel. M. RABAIS, „mijn „interne en pharmacie”, heeft de formule, die mij het best toeleek, „samengesteld”, zegt hij.

Deze is als volgt:

Bromoform	48 gouttes
Huile d'amandes douces	20 grammes
Gomme adragante	2 „
Gomme arabique	4 „
Eau de laurier cerise	4 „
Eau Q. S. pour faire	220 c. c.

Mélangez d'abord le bromoforme et agitez fortement; puis ajoutez le reste.

Une cuillerée à café renferme deux gouttes de bromoforme.

Er echter op attent gemaakt, dat de bovengenoemde emulsie onaangenaam in het gebruik was door de geleachtige dikte, heeft hij M. LECLERC, pharmacien à Paris, te hulp geroepen, die daarop de gewraakte formule heeft samengesteld.

Daarmede vervalt meteen de waarschuwing, dat men oppassen moet voor den „Schrijver, die van receptuur niet juist uitstekend op de hoogte blijkt „te zijn”.

Nergens zegt MARFAN, dat het *niet* behoeft geschud te worden, en onder het voorschrift zelf staat, weliswaar, niet, dat het medicament voor het licht beschut moet worden, maar in de begeleidende tekst lezen wij: „Il „(nl. de bromoform) s'altère facilement à la lumière; aussi doit-on le garder „dans des flacons de verre bleu et à l'abri du jour”.

Het oordeel van MARFAN over bromoform, dat hij noemt „un remède qui „paraît destiné à rendre de réels services”, is niet zoo beslist goedkeurend, als dat van Dr. FIEDELDIJ afkeurend is. Misschien is dit toe te schrijven aan het geringe getal van 40 patiënten, die de eerste behandelde met het medicament, terwijl de laatste, epidemiën van honderden gevallen van kinkhoest heeft kunnen observeeren en meer dan een kilogram bromoform heeft voorgeschreven.

Van genezen spreekt MARFAN zeer terecht niet, want kinkhoest geneest, wanneer er geen complicaties bij komen, ook zonder medicatie; maar hij zegt: „le nombre des quintes diminue et leur violence s'atténue beaucoup. „Les vomissements disparaissent; l'appétit revient; l'enfant atteint la fin „de la période spasmodique sans aucun incident” enz. Iets verder: „Le bromoforme ne réussit pas toujours. Dans trois cas, l'effet obtenu ayant été „nul, j'ai cessé son emploi et j'ai prescrit l'antipyrine, qui a produit la „sédation des quintes. Mais, d'une manière générale, j'emploie maintenant „le bromoforme dès le début de la coqueluche de préférence à tout autre „antispasmodique”.

Met opneming van bovenstaande in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* zult U zeer verplichten

Dr. L. R. BUNNIK.

Haarlem, 30 Juli 1898.

Geachte Redactie!

Beleefd verzoek ik U onderstaande verbetering op te nemen in het artikel over losmaken van gipsverband. Eenige misstellingen en een lapsus calami bleven behouden, terwijl een regel is uitgevallen. Men leze:

„Hoewel azijnzuur enz. . . . heeft het toch de eigenschap de in water „onoplosbare aardalkaliën, zonder ze in oplossing te brengen, of aan zich te „binden tot een dubbelverbinding, of wat gips betreft er een physisch- „chemischen invloed op uit te oefenen”.

Verder onder:

„Van snelle oplossing is hier naar het schijnt geen sprake enz. . . . „moet zijn: van een oplossing is hier naar het schijnt geen sprake, maar „wel van vermindering van cohaesie”. Hoogachtend,

Uw Dw.

Dr. FIEDELDIJ.

BEVORDERT VENEUSE STUWING DE VERNIELING VAN HET MILTVUURVIRUS?

Het zij mij vergund, het vorenstaand artikel van Prof. SPRONCK voorloopig in het kort te beantwoorden.

Men leest:

„dat de dood van het miltvuurvirus in HAMBURGER'S pakketjes een „gevolg zou zijn van de bactericide werking van het weefselvocht, is „een loutere hypothese, die HAMBURGER aanneemt zonder onderzoek, „zonder toelichting of opheldering, zonder vermelding van de waarne- „mingen welke haar weerleggen”.

Het schijnt den geachten Schrijver ontgaan te zijn, dat de waarde van de door hem gewraakte methode indertijd door met zorg uitgevoerde experimenten is gewikt en gewogen, weliswaar niet door mij zelf, doch door PEKELHARING, aan wien ik haar, zooals trouwens meer dan eens door mij